Socialdemokratiet er ikke et forældet projekt, der er løbet tør for ideer.
Vi er det nødvendige ansvarlige, velorganiserede modspil til de utøjlede markedskræfter.
Vi har i dette lille hjørne af verden har skabt et samfund med mere rigdom , større tryghed og mere lighed end næsten noget andet sted på kloden.
Vi har vist, at man godt kan forene et produktivt erhvervsliv med en retfærdig fordeling af chancer og goder.
Vores krav om lighed står ikke i modsætning til frihed for den enkelte. Vi vil ikke gøre folk ens, når de nu engang er forskellige. Men vi vil forhindre, at dårlig økonomi og svag social baggrund, der beskærer det enkelte menneskes frihed.
Vi har indrettet et samfund, hvor langt flere mennesker får et rigt liv end dér, hvor det alene er pengepungen, der bestemmer.
Vi vil ikke bøje nakken for dem, der mener, at markedet løser alle problemer. Vi vil ikke gå i konkurrence med de borgerlige i jagten på de lette, populære, men usammenhængende svar. Vi vil ikke gå på kompromis med det indadvendte, bagudrettede og fordomsfyldte.
Vi vil ikke bare lytte. Vi vil kæmpe, argumentere og agitere for vore visioner om det stærke samfund og om en international orden, der bygger på retsprincipper og solidaritet.
Vi kan ikke overlade udviklingen i verdens tilstand og fordelingen af verdens goder til nogle få me-gastore koncerner. Når erhvervsskandalerne ruller i USA, så beviser de behovet for et stærkt og over-nationalt modspil til storkapitalens grådighed og ofte tvivlsomme moral.
Det er en grundlæggende ustabil verden, når de ti rigeste mænd tjener mere end de 40 fattigste nationer.
Det er en grundlæggende ustabil verden, når Vesten for at varetage egne kortsigtede interesser holder elendige despoter ved magten og forsømmer at skabe retfærdige løsninger på tragiske konflikter som f.eks. i Mellemøsten.
I sådan en verden er det umuligt at bremse en global folkevandring væk fra elendigheden.
I en sådan verden vil de få tusinde vanvittige fundamentalister, der stod bag terroren 11.september, kunne skabe en folkebevægelse i næste generation.
Vi ved, at det alt sammen er op ad bakke lige nu.

Vi har fået en række højreregeringer i Europa, hvis flertal bygger på nye populistiske partier, der kæmper både mod indvandring, mod europæisk samarbejde og mod international solidaritet.
Det er partier, hvis svar står til verdens tilstand som en knyttet næve til et blåt øje.
Og på verdensscenen er det pengemagten og militæret, der sætter dagsordenen i tæt samspil med ledelsen af verdens eneste supermagt.
Danmark og hele Europa har med rette støttet USA's kamp mod den grufulde terrorisme. Men vi er bange for, at de smarte våbens hurtige sejr i Afghanistan kan føre til uoverlagte handlinger. Vi frygter konsekvenserne af dén lynkrig, der planlægges mod Saddam Hussein, selv om vi lige som amerikanerne ønsker ham væk...
Man satser så ensidigt på at bekæmpe terrorisme militært. Der er lagt 50 mia. dollars ekstra på det amerikanske militærbudget siden 11. september.
Det er et beløb, der svarer til den samlede - og faldende - globale udviklingsbistand.
Tænk hvis bare en del af denne militære investering i stedet blev brugt til udvikling.
Den klodes overlevelse sikres ikke ved massiv oprustning og fantasifulde projekter som missilforsvaret. Den sikres ved ægte nedrustning og aftaler om destruktion og ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben.
Den amerikanske regering taler lige som vi om behovet for international retsorden. Men den bekæmper den i praksis, når det gælder om at gøre en indsats mod hvidvaskning af penge, biologiske våben, forbrydelser mod menneskeheden og for at forbedre miljøet. Man taler om risikoen fra slyngelstaters raketter, men forsinker uden formål forhandlinger om at reducere denne trussel. USA afviser den internationale krigsforbryderdomstol, siger nej til mineforbud, aftaler om færre våben og til kontrol med biologiske våben. Nej til Kyoto-protokollen til værn for det globale miljø. Nej til slagkraftige svar fra Johannesburg.
Det bøjer i neon, hvorfor der er så piskende brug for et handlekraftigt europæisk samarbejde, hvis verdens skæve gang skal ændres.
Den eneste chance vi - måske - har for at udvikle partnerskabet med det stærke USA på andre præmisser end George W.Bush', er et Europa, der taler med én stemme trækker i retning af en forpligtende internationale orden.
Hvis vi ikke kan samle Europas kræfter, så må man frygte, at freds- og velfærdsepoken siden 1945 blot bliver en parentes i historien, og at fremtiden bliver

hærget af terror og nye krige, global klassekamp og uoverskuelige folkevandringer. En fælles europæisk politik må fastslå, at vi ikke kan klare at løse verdens fattigdom ved indvandring til Europa. Men til gengæld må vi på helt anderledes konsekvent skabe grundlag for en menneskeværdig tilværelse i de fattige dele af verden. Vi må give adgang til vore markeder for deres produkter. Vi må afvikle den europæiske landbrugspolitik. Vi må yde en langt mere omfattende udviklingsbistand, og vi må satse på de kræfter, der vil bekæmpe korruption og udvikle demokrati.

Vi skal arbejde for, at mange flere med hjerte og hjerne accepterer, at EU er den ramme, vi arbejder in-den for. Det er en forkert opfattelse, at vi har tabt reel suverænitet i EU. Tværtimod vinder medbestemmelse både på vores egen skæbne og på de store naboers politik. Danmarks historie viser os, at vi næsten altid har været dybt afhængige af store naboers luner og interesser. Det er først med opbygningen af EU vi har fået en organiseret og demokratisk medbestemmelse på disse naboer.

For danske socialdemokrater i starten af det 21. århundrede må det være klart, at når virksomhederne er grænseoverskridende, så er der brug for en overnational politisk modmagt. Derfor er et stærkere EU et plus for samfundet,., og dermed for demokratiet.

Men et EU med forhåbentlig 10 nye medlemslande fra 2004 kan blive handlingslammet, hvis vi ikke i en ny traktat accepterer at anvende flertalsafgørelser meget mere.

Ellers kan vi heller ikke udvikle en fælles
udenrigspolitik for Europa. Og så får vi aldrig dén kraft, der - som det eneste - kan gøre en forskel over for USA og yde et effektivt bidrag til at udjævne kløfter og uligheder i denne verden.